

Ние, учителките при севлиевските училища, като взехме предвид всичко гореказано, решихме да вземем инициативата и да подадем едно прошение за откриване вратите на висшето училище и за жената като покриемъ това прошение съ колкото се може повече подписи отъ заинтересуваните жени. Молиме ви, другарки, поддемете нашата инициатива и часъ по скоро и вие сторете същото. Не трѣбва да забравяме, че колкото повече прошения постѣпватъ било въ Министерството на народната просвѣта, било въ Народното събрание, толкова по сигурна става и нашата сполука.

Прочее, напредъ съ енергия и ентузиазъмъ къмъ цѣльта: Сговорна дружина — планина разбива“

гр. Севлиево.

15 Октомврий 1896 г.

Отъ Севлиевските учителки

Разбира се, че инициативата на Севлиевските учителки бѣ поддета отъ мнозина други провинциални учителки и въ Министерст. на народ. просвѣта, както и въ Народното събрание постѣпили стотици прошения, покрити съ хиляди подписи. Искането бѣ едно и сѣщо: допусчане и на свършилата пълна гимназия българка да слѣдва висшето училище.

Не по слабо участие взе Севлиевката и въ борбата за изравнение програмите на мъжката и девическа гимназия. Понеже единъ отъ претекстите за недопусчане жената до Висшето у-ще бѣ и тая, че програмата на дев. гимназия се различаваше отъ тая на мъжката гимназия, то трѣбваше да се иска изравняване и уеднаквяване на програмите. Благодарение единодушнето на всички женски Д-ва и дадената имъ подкрепа отъ учит. Д-ва както и ценното сѣдействие, дадено имъ отъ мнозина преподаватели въ Висшето у-ще, борбата можа да се свърши успѣшна и въ полза на искането имъ

Севлиев. женско д-во „Надежда“ е стояло винаги на първо мѣсто въ борбите на женското движение въ България. То е и основателенъ членъ на Българ. женски Съюзъ и отъ 1901 г. насамъ то е най-редовенъ и изправенъ неговъ членъ, то е служило за примеръ съ съюзната си преданность и будность.

Въ желанието си да помогне на Севлиевската гражданка въ усилията му да я улесни въ препитанието ѝ, то открива курсъ по шапкарство и цвѣтарство презъ 1908 г. Благодарение дадената му помощ отъ Министерството на промишлеността и труда, то може да осъществи своята замисль. Въ продължение на нѣколко месеца само, нѣколко десетки гражданки можахъ да усвоятъ не само елементарните, но и важната сръчност на тия занятия.

Не следъ дълго време севл. женско д-во повдигна въпросъ и за отваряне не едно кошничарско у-ще въ града ни, за което благоприятстваха много растящите край р. Росица